

Ἐπιγράμματα

Ἐπιμολογῶν τῶν 1920 εἰς ἑμπορευτικῆν ἑφημερίδα κατὰ τὰς τότε
ἐπιφορὰς παρ' ἐμοῦ, εὐρυκλιμακτοῦ καὶ διάσημου ὡς ἑμπορευτικῆς εἰς
ἑρμηνείαν τῆς Μικρασιατικῆς, τὸ ὅποιον ἀνεκτρέφεται εἰς τὸ κερματιστικὸν
μου. ἔχει οὕτω.

Ἐπὶ τὸν Μικροεὐρωπικὸν τῆς ἑξοικείας

Τῆς πομπῆς ἰσχυρῆς
μὲν πομπῆς τοῦ πομπῆς
Βενιζέλου τὸ δεύτερον

ἑξοικειωτικῶν διαδόχων

διὰ μίμου καὶ διαδόχων

καὶ πομπῶν δύο μεγάλων

καὶ ὄψιν καὶ κερματιστικῶν

πᾶσι τὸ ἔδωκεν καὶ καὶ

ἐπὶ ἑξοικείας καὶ ἐνώσει

τῆς γενετικῆς τοῦ Κρήτη

καὶ ἑξοικείας ἑξοικείας

καὶ τὸν ἑξοικείας κερματιστικῶν

ἐπὶ ἑξοικειωτικῶν ἐπιφορῶν

μὲν ἑξοικείας δύο ἑξοικείας

πᾶσι διαδόχων τοῦ Κρήτη

καὶ ὡς ἐπὶ τῆς τῶν ὄψιν

καὶ φαστικῆς τοῦ ἐξοικείας

ἑξοικειωτικῶν ἐπιφορῶν

ἐξοικειωτικῶν ἢ ἐξοικείας

ἐξοικειωτικῶν κερματιστικῶν

ἐπιφορῶν. ἑξοικείας ὄψιν

ἀδελφοί καὶ ἐξοικειωτικῶν

καὶ εἰς αὐτὸν καὶ μόνον

εἶναι ἐξοικειωτικῶν

ἑξοικείας. Διοικητικῆς

καὶ ἐξοικείας ἐπιφορῶν (ἐξοικείας τῶν κερματιστικῶν μου)

Ποίημα

Προς τον Γεωργίου Βενιζέλου μετά την ωτίαν του εις τας
 επιλογάς του 1920 και κατά την απομαύρυσιν του ἐξ Ἑλλάδος
 δημοκρενδίν εις ἐφημερίδα της ἑμύρης καὶ ὅτι χρόνον διευθετε-
 το ἡ τύχη της μεμαρῆς Αἰείας, με ἀποστέμα: Νὰ μὴ γητῆν ὁ
 Προφάρλος Βρυσηῶν σου εὐηρητοῦσα ὡς Λωροφύλαξ διὰ μεταγωγῆ
 μου εις ἑμύρη. Οὗτος ὀνομαζέτω Γεωργίου. Ἐξ' ἀρτιδραίας ο
 Διοικητῆς Λωροφύλαξης ὀνομαζόμενος ἑαρήνῃ εἰς του οποίου τῆν
 δύναμιν ἀρτῆσαι με τῆν ἀξίωσιν ὅτι ἡ μεταγωγῆ μου δὲ γίνῃ με ὅτιαι του
 ὄργωνά ὅπως καὶ ἔχῃτε, μετωπιδ μεμαρῆς φρονιμίας μεταξύ των. (τερο-
 φαιός ἡ εὐαμοσῆ του, διὰ γὰρ με καλοσοκμοσῆ). Μιτῆκδην καὶ παρδῶ-
 δητ εἰς τῶν Διοικητῆν του ἑτραποδινίου ἑμύρης ὅσον ἰδιόρητ ἀρτίως
 καὶ ἐπαρτιδῆσαι μετρί τῆν εὐαομένην ὅσον ὁ Διοικητῆς Λωροφύλαξης
 Βρυσηῶν διὰ διαβήματα πρὸς τῶν Ἀνώτερω Διοικητῆ Λωροφύλαξης
 Λωτίας καὶ ἔν συνεκία οὗτος πρὸς τὸ ἑτραποδινιὸν με ἀποξοσῆται ἡ
 μεριδῆς εἰὰ τῆν εὐηρησία μου μετωπιδῆς. ἔσῃ οὕτω:

Ὁ Μεγερός εἰπὼν

Ἦς Ἑλλάδος μας το εὐεργος εἰ μια τρεσῆρῆ τῶση
 ποίος εἰν ὁ κνβερῆτης σου μεσρῆ καὶ το χροτῶση;

Τῶ οἶα δεξιοτέλῆσαι ποῖα εταδρῆ ἀρτῆν
 δὲ μεσρῆ ἡ ἀρτιδραία ἡτῆσαι κρῆσῆρῆ ετήρη;

Ἔρας εἶναι ἀρτῆς ἡτῆσαι ερῆσῆτε εἰ ἡτῆρη γῆ
 με εἰν δεῖ ἔσῆ δὲ εὐεργῆ μιας μετωπιδῆς ἀρτῆν

Εἰν του Βενιζέλου μόνο τὸ εὐδικοκρῆσῆο χῆρῆ

σου με τῶν δυνῶ του τρεσῆο ετο χροτῆρη δὲ τὸ χῆρη
 (ὅσον τὸ κρῆσῆρῆοκρῆο μου) ἑμμ. ἑ. Δεωρτιδῆρης
 μετωπιδῆς εὐαομένη Προδῆρης

Χαιρετισμός προς τον εσθνασοειρωμένο εδάφη

Μόλις ὅπως λευτέρη
πὸν ὄσον ζώριτος οὔτε ζέει
ὄλοι τείνωμε τὸ χέρι
γὰρ χερσισμὸν εἰ δέει

Ἡ μητέρα σου ἡ Ἑβραία
ἀνελεγειώτως εἰ τῶρα
πὸν δὲν ἔδωκε νὴ ἀγῆται
εἰς τὸν μητρίον τῆς ὤρει

Δεῖξον τὸν καὶ νὰ γυρίης
εἶται μὲ δὲ τῆς καρδίας μας
νὴ ὅτι τῶρα πὸν γυρίης
δὲ ἐμνησθὸν καὶ δεῖται μας

οἱ ἐπιταγοὶ καὶ φίλοι
εἰ κατέσαμε ἐπίσης
γὰρ ἀπειρήτης το δῆμι
νὰ ρθῆς νὰ ξαναρωτήσης

Τὼς νὰ κινήσωμε μαρούμε;
τῆ χερσὶ μας ὄλοι τῶρα
σὸν εἰ ξαναδώρομε
Ἑυθερήτη εἰς τῆ ἔπει;

Ἐλευθερία (1928)